

SZENKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félre 8 frt. „ 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPI LAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvar, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy cenzimternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartó cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Németvilág Magyarországon.

Hogy az Ausztriával fennálló államjogi viszony — vagy is a kiegyezési mű minő pompásan megtermi a maga gyümölcsét, arra nézve az utóbbi idők eseményei ugyancsak elég példát nyújtanak.

Odáig fejlesztették a kiegyezési művet, hogy Magyarország ma holnap pusztá geográfiai fogalomvá válik s lesz belőle az, a mit az osztrákok kezdettől óta maguk elé tűztek: Ausztriának egy fiók országa, a melyet ma holnap még a nyelvből is kivetkőztetnek nemcsak az osztrákok, hanem még a saját fiai is.

E tekintetben tán elég lesz első sorban Wekerleminiszterelnöknek amaz utasítására utalnunk, a mely szerint habár bizalmas uton is, de elég érthetően kifejezte azon kívánságát, hogy az egyes miniszteriumok ama szakközvepi, a kiknek az osztrák miniszteriumok szakkérdéseivel kell érintkezniük — tanulják meg a német nyelvet.

Hát ezt csak azért követeli a miniszterelnök, hogy az érintkezés az osztrák kormánnyal megkönnyítessék.

Tehát csak azért, hogy a magyar miniszteriumok szakközvepi érintkezni tudjanak osztrák kollégáikkal, a magyaroknak kell németül megtanulniuk.

Hát aztán, mért nem lehetne legalább a kiegyezési mű szellemének megfelelően azt kieszközölni, hogy viszont az osztrák miniszteri tisztviselők tanulják meg a magyar nyelvet, hogy mikor ők jönnek Budapestre — magyarul érintkezhesse a mieinkkel?

Mért kell épen csak a magyaroknak érteni a német nyelvet szóban és írásban, mikor a reciprocitás ezt nem követeli meg, s a kiegyezési mű ezt nem feltételezi?

Hát bizony csak azért, mert az osztrákok Magyarországon a beolvastás politikáját érvényesítik és a magyar kormányfértiának nincs erejük a veszélyes áramlatnak ellenszegülni, sőt annyira mennek, hogy maguk állanak be az osztrák kormány ügynekeinek, a kik Magyarországon az elnémetesedésnek ma holnap legbuzgóbb apostolai lesznek.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. június 19.

Öngyilkos tanulók.

Jól tudom, hogy magam ellen zudítok egy egész sereg híres pedagógust és nem tudom hányadik rangosztályba sorozott hivatalnokot, — mind olyan embereket, kik ha rangosztályaikkal nem is, de kárpótálással önmagukkal rendkívül meg vannak elégedve a szentül hiszik, hogy a bölcsességét egyedül ők tartják bérben. Magam ellen zudítom azokat is, kik a divat bű követői és azok is, oly sokan vannak! De mindegy! Ugy hiszem, kötelessége mindenkinnek bármily gyenge is a hangja, kimondani azt, amit embertársaira nézve hasznosnak hiszen, üzenetlen szempontból, amiről egészen tárgyilagosan ítélni és amit ily körülmények között, az ár ellenére is, igaznak vél, olyan igaznak, hogy akarva, nem akarva, ki kell azt mondania.

A minap olvastam egy előkelő magyar filozófus tárczácikkét, mely ama szomorú körülményt, hogy Magyarországon annyi tanuló lesz öngyilkossá, annak tulajdonítja főképp, — hogy most nagyon elkényeztetik a gyermekeket, ezek idő előtt nagyoknak képzelik magukat, a nagyok vágyait és szenvedélyeit hamar eltanulják, aztán hiúságból főbelövik magukat, ha úgy bánnak el velük, mint iskolás tanulókkal, ha megbuktatják őket.

Hiszem, hogy hiúságból sok mindent meg lehet tenni, de magát elemészteni! Ha az életnek becsé van az ember előtt, öngyilkosságra a hiúság nem bírhat soha senkit, akármily óriási mérvű legyen is. De épen az itt a baj, hogy az életnek nincs be-

Bizony, szégyelhetik magukat!

Aztán mit szólunk a Bauer báró osztrákosító politikájának a magyar kormány és a magyar delegáció kormánypartii tagjai részéről való támogatásáról?

Hiszen azon nem is kell csodálkozni, ha az osztrákok minden közös intézményben a németnyelvet akarják nemcsak meghonosítani, hanem azt meggyökeresíteni. Csodálkozni annál kevésbé lehet, mert hisz a magyar kormány férfiai még a kifejezetten magyar hivatalok személyzetét is rákényszerítik a német nyelv tanulására.

Ez a szégyenletes törekvés csak arra indíthatja a közös kormányt, hogy ne csak a közös intézményekben, hanem még a kifejezetten magyar institutiókban is a németnyelvet tegyék uralkodóvá.

Lobkowitz Rezső herceg, a budapesti hadparancsnok a magyar főváros hatóságával német átiratokkal érintkezik és Wekerle gondoskodik arról is, hogy a magyar fő- és székváros hatósága szintén németül válaszoljon a német megkeresvényre.

Hát ha így haladunk, ma holnap csakugyan oda lesz kifejezve a kiegyezési mű, hogy a hivatalos nyelv Magyarországon is a német lesz és ha ilyen szellemben folytatják a kifejlesztés munkáját, hát oda jutunk, hogy Magyarországból szépen kifejlődik az az osztrák provincia, a mivé akarják sülyeszteti Magyarországot a mi derék osztrák sógoraink.

Csak az a sajnálatos, hogy ebben a czudar dologban a magyar kormányfértiák olyan szépen a kezükre játszanak az osztrákoknak.

Sz é g y e l j é k m a g u k a t !

Politikai hírek.

Kossuthn. Ruttkayné Kossuth Lujza asszony a hó hetedikéről levelet intézett gr. Károlyi Gáborhoz, melyben egyebek közt Kossuth azon ohajtását közli, hogy mind a grófnak, mind Eötvös Károlynak mielőbbi látogatását szeretné. Pár nap előtt a grófhöz Kossuth Ferenczolt érkezett egy szintén fontos levél. E levelek következtében — mint illetékes forrásból értesülünk — gróf Károlyi Gábor és Eötvös Ká-

rolly képviselők a hó tizenhetedikén Turinba utaztak s velük együtt ment Nagy Gyula országgyűlési képviselő is.

A községi hadgyakorlatok. A községi hadgyakorlatok alkalmából Magyarországra érkező idegen fejedelmek elszállásolásának megállapítása és végleges rendezése dolgában Hieronymi Károly belügyminiszter és Radó Kálmán vasmegyei főispán ma délután, mint bécsi tudósítónk telefonálja, Bécsbe érkeztek és gróf Paar hadsegéddel főképpen az elszállásolásra nézve értekeztek. Az értekezleten nemcsak az elszállásolást, hanem a hadgyakorlatokkal kapcsolatos valamennyi közigazgatási kérdéseket is megállapították. A tanácskozás majdnem három óráig tartott. A községi hadgyakorlatokon az idegen fejedelmek közül a király vendégei lesznek: II. Vilmos német császár, a Lbert szász király, Luitpold bajor régensherceg, a dán trónörökös és az angol királyi házának egy hercege. Umberto olasz király és a carevics látogatása ezuttal elmarad.

A delegációból.

Bécs június 14.

A magyar delegáció szombati ülésén Ugron Gábor újra nagy hatású beszédet tartott, melyben főleg a hadsereg kérdésével foglalkozott.

Ugron beszéde kivonatilag így hangzik:

Az a hadsereg a legjobb, mely össze van forrva az államnak minden más szervével. A hadseregnek nem lehet figyelmen kívül hagyni az állami intézmények formáját, sőt ezeknek a hadseregben markánsan ki kell tünni. Az 1867. XII. törvényzikk 11. §-a magyar hadseregről beszél. Ezt akként értették és kell, hogy értsék, hogy fiainkat nem idegen intézménynek fogjuk odaadni, hanem oly intézménynek, melyben a magyar polgárok egyénisége érvényesülni képes és jogosult. A közös hadseregben a két állam paritása egyáltalában nem nyilvánul. A magyar nyelvet csak ujabbban ismerik el többnek, mint az ezrednyelveket. A tisztek nem tudnak magyarul, mi által a katonai kiképzés is szenved, holott 25 év alatt el lehetett volna érni azt, hogy a tisztek magyarul megtanulhassanak. Az önkéntestől megkivánják, hogy egy év alatt elsajátítsa a hadsereg nyelvét, míg a hadseregben oly tisztek, kik már az alkotmányos aera alatt juttattak magas állásokra, 25 év alatt nem tudták annyira vinni, hogy magukat magyarul ki tudják fejezni. Csak az a hadsereg erős, mely a nemzet vérkeringésével egyet képez, mert a magyar katonának a harcban nem lehet más ideálja, mint a magyar haza és a magyar király. A katonaság nem képezhet külön kasztot. A tisztek nem egyebek, mint az országnak felfegyverzett hivatalnokai, felfegyverzett polgárok; de azt látjuk, hogy gyak-

ran elzárkóznak a polgárság elől, sőt magassabb tisztek és parancsnokok eltiltják még a társadalmi érintkezést is. Vannak oly ezredparancsnokok, kik megtiltották tisztjeiknek a magyar nyelvű társalgást is. Szólok nem ismer törvényt, a mely a német nyelvet szolgáló nyelvetnek mondani ki, de hogy még a magántársalgásban is eltiltsák a magyar nyelvet, ez hallatlan sérelem. (Gróf Keglevich István közbekiált: Nem történt meg!) A gróf urnak joga van el nem binni, de szóló szava hihető emberektől hallotta és ezen az alapon állítja. A hadsereg fejlesztése úgy amint nálunk történik, nem felel meg a józan hadügyi politikának. A hadsereg összességét tekintve ugyanis annak egy részénél, a közös hadseregnél minden megtörténik. A honvédséget ellenben nemcsak, hogy nem fejlesztik, hanem még fejlődését gátolják és azt a hadsereg gyámsága alatt tartják; nem adnak neki sem vezérkart, sem tüzérséget.

Ez az eljárás még elnézhető volt, mikor nem volt népfelkelés; de most, midőn a hadsereg összeségének még egy harmadik része is van, ki képzelheti azt, hogy ez a harmadik rész megfelelően fejleszthető legyen, midőn a közbeeső második résztől is mesterségesen elzárják a fejlődést útjait. Ki hallotta azt, hogy egy 200 ezer főnyi kitűnő hadsereget ne lássanak el a szükséglet kiegészítő csapatokkal, hogy egy ily sereget örökös kiskorúságban akarnak tartani.

Szólok ezt józan hadügyi politikának nem nevezheti és miután már a hadsereg elérte a fejlődésnek azt a fokát, hogy a létszámot teljesen felhasználja, a további fejlesztésnek a honvédségnél kell történni. A hadsereg felsőbb organizációjában a főcél annak kellene lenni, hogy a hadsereg minél könnyebben mozgatható legyen. Már most ha tekintjük, hogy 40 ember felvonulása egy egész napot, 24 órát vesz igénybe, ugy bizonyos, hogy egy hadtestnek nem szabad többől állani, mint 40,000 emberből. Ha már most a létező 15 hadtestre felosztjuk az egész hadilétszámot, látjuk, hogy e 14 hadtest egy túl van terhelve, hogy majd a háború idején kell hirtelenben új hadtesteket szervezni, holott a helyes organizáció szabálya az, hogy ugyanazon parancsnokok, a kik békeben megismerték a csapatokat és tiszteket, vezessék azokat háborúba is.

Nemcsak a magyarok, az osztrákok is panaszkodnak a miást, hogy a tisztikart túlszámítják idegenekkel. A fegyveresnek főfelügyelői az egyetlen Vilmos főherceget, a tüzérség főfelügyelőjét kivéve, mind idegenek. Másutt egy idegennek nehéz bejutni egyáltalán a tisztikarba, nálunk pedig a legmagasabb állásokat idegenekkel töltik be, a mi egyrészt kételtű fegyver, másrészt pedig a honpolgárok megkínáztatja, hogy a magas állásokat az ő számukra tartásuk fenn. Ha az ezredek és a tisztikar belső életét látja szóló, arra a meggyőződésre jut, hogy az ezredeknek nem választják ki elég gondossággal. Némelyik ezredes gazdag és pazarul költenek és magával ragadja a tiszteket és meggondolás nélkül. Pedig átvesszük, belegyömöszöljük a magyar ifjúságot, legyen az bár megnyomorítottan szűk vagy lábelles az ő egyéni és faji mivoltát tekintve. Nem magunkhoz szabjuk a rendszereket, de a készen vett rendszerekbe zsugorítjuk magunkat, feledve, hogy a siker, ha ugyan van siker, amott se a rendszerben magában keresendő, de mert magukra mérték.

A rendszer, az pompásan kezd összevágni, de a tanulók kifogástalan flammával lövöldözik föbe magukat.

DE GERANDÓ ANTONINA.

„A rettenetes Czár”.

Regény a rettenetes Iván korszakából.

KÉT KÖTETBEN

Írta: Gróf A. K. Tolstoj.

Fordította Clare Filmore után: AMICA.

MÁSODIK KÖTET.

XIV.

Isten ítélte párba által.

(Folytatás.)

(61)

— Hohó! Hova akartok menni? — kiált az egyik az Opritchnik közt, a kancsukájával fenyegetve őket.

A dalnok mélyen meghajította magát a katonák előtt és alázatosan mondá:

— Kérlek benneteket nagyon tisztelt urak, engedjétek meg két szegény Vladimirből való dalnoknak, hogy az Isten ítéletét lássák! Mi egész Vladimirből jöttünk ezért! Tisztelt urak, engedjék, hogy itt maradjunk!

Az Opritchniki megállott és gondolkodott.

— Most már aligha visszatudnátok menni — mondá durva hangon; tehát ott maradtatok, a hol vagytok; de vigyázzatok ne hogy előbbre menjetek, mert rosszul jártok!

és így a tisztek eladósodnak, már pedig ilyenkor felül kell keresni a bajt; némely ezredes idegessége által — mint ezt a 62. ezred volt parancsnokáról mondják — egy év alatt 20–30 tisztest őrzi ki az ezredből.

Mások ismét elnézést gyakorolnak a legénységnek elkövetett bántalmazásokkal szemben, a miből aztán a rossz bánásmód és a durvaságok gyakoribbá tételnek, az erkölcsi érzés pedig lábbal tiporatik. Ennek legtöbb esetben csak az az oka, hogy az ily tetteket nem büntetik eléggé. Helyteleníti azt az esetet, mely Erdélyben történt a 2-ik huszárezrednél, midőn Rainer Vilmos százados egyes huszárokat úgy büntetett, hogy kiálltatta őket, az egész huszárszázadot elléptette előtül és minden katonára arczul köpte a kiállított huszárokat. Erről az ügyről mindeninek volt tudomása, folyamatosan is van a vizsgálat, a vétkes tiszteket azonban büntetlenül kivették a 12-ik hadtest kötelékéből és soron kívül bevették a bécsi lovassági iskolába és különös feltűnést keltett, hogy a lovassági főfelügyelő palotai birtokán együtt vadászott vele. Kéri a hadügyminisztert, hogy Magyarország közjogi viszonyaira legyen némi tekintettel. 1893-ban egy rendeletet intéztek a hadtestparancsnokságokhoz, mely szerint: „Ez haben die Corpscommanden in Ungarn und Siebenbürgen entsprechen zu verlaublichen. Erdély azonban már közjogiilag nem létezik és ily kifejezést hivatalos rendeleiben nem volna szabad használni. A legénységi könyvekben Alsó-Fehérmegye helyett azt írják: Unter-Alb, tehát félig német, félig oláh kifejezést az egyedül helyes magyar helyett. Felemliti, hogy ostromállapotról szóló törvényünk egyáltalában nincs és a háború esetében nem tudják a polgárokat, hogy mik a jogaik és kötelességeik. Nincs a vasutaknak háborúesetére való igazgatására vonatkozó törvényünk se, hanem mint tudjuk, megállapodások jöttek létre egyes igazgatóságokkal. Ez azonban nem elég, mert ily törvénynek létesítése feltétlenül szükséges, különösen Ausztriában, a hol a vasutak legnagyobb része magán kezekben van.

Elvi okokból ellenezvén a közös hadsereget, a költségvetést általánosságban sem fogadják el.

Német választások.

Berlin, június 17.

A szabadelvű párt, amely az előbbi birodalmi gyűlésen birat negyven mandátumból már harminczat vesztett, kénytelen volt a centrumhoz és a szocialistákhoz segédlemért fordulni, amit ezek meg is ígértek. Ellenben a konzervativok azzal fenyegetőznek, hogy mindent elkövetnek, csak hogy Richter Hagen-ben megbukjék. Valószínű azonban, hogy a szabadelvűeknek sikerül majd valami kompromisszumot kötni, amely Richter számára ezt a kerületet biztosítsa.

A bekerített helyen belül nemcsak nemesek és papok állottak, olyan hivatalnokokkal együtt, kiknek kötelességük volt vigyázni arra, hogy a harc szigorúan az ilyen párbajot számára hozott szabályok szerint menjen végbe. Kettő közülük az etikette-nek valami finom pontja felett vitakozott, midőn a tömeg által „a czár, a czár!” kiáltással lettek felbuzgítva.

Iván Vassiljevitch egy nagy csapat kíséretében lovagolt a tér felé. Midőn az emelvényhez érkezett, leszállott és egy olyan embernek a magatartásával állt a trónusára, a ki egy kellemes látvány szemlélésére van elkészítve. Az udvari személyzet oldalt és a háta mögött foglalták el a helyüket. A faluban levő tornyokban vidáman zúgtak a harangok; Vjazemski és Morozov a két szembe levő oldalról léptek a bekerített helyre, mind a ketten pánczéiban voltak.

A Morozov pompás pánczéjlöltözete ezüsttel volt díszítve, s a rangját jelző köpenyeg a vállán csüngött. A bal csipőjén egy hosszú egyenes kardot viselt, melynek a markolata és a hüvelye szintén gazdagon volt ezüsttel díszítve. A nyeregjének a jobb oldalán egy buzogány csüngött, mely fejezettel és rangjának a jelvényével szolgált, mert azon korban a nemesség mindig ilyen fegyverekkel harcoltak, melyeknek a súlyos elkorcsult utódainak a gyengébb karjaikhoz nem találna.

Morozov egy hatalmas fekete csatalon volt. A magas nyereg ezüsttel díszített piros bársony nyeregakaron nyugodott. A zablá és a gyeplő ezüst láncokból voltak. Morozov lassan ment be a küzdőterre és harmincz lépésnyi távolságra az ellenfelétől megkötözte a gyeplőt, büszke lova türelmetlenül kezdte a zabolát rágni és lábaival a földet kaparni.

A Vjazemski pánczéjja sokkal könnyebb volt, mint az ellenfelé. Drága kövekkel dílgó pompás egyenruhája felett csak egy könnyű mellvasat viselt. Sisakja volt, de rostély nélkül. A nyeregéről egy kis alakú csüngött és az oldalán az a pohéz egyenes

Nagy buzgósággal törekednek a konzervatívok és antiszemita arra, hogy Virchow-ot Berlin második választókörletében megbuktassák és ellenjelöltjét, Fischer szocialistát, a kivel szűkebb választás alá kerül, győzelemre segítik. A szabadelyűket valószínűleg lejutja az a körülmény, hogy Richter még eddig mandátumhoz nem jutott.

A centrum se került ki veszteség nélkül a választási harcából, de az a veszteség alig teáz számot. Dortmundban a nemzeti szabadelyűk valószínűleg szocialistának adnak helyet. Böckl antiszemitát újra megválasztották Marburg-ban. Böckl, a ki a május 6-iki emlékeztetés szavazásánál a katonai javaslat ellen szavazott, most mellette foglal állást. Figyelemreméltó jelenség különben, hogy az antiszemita szavazatok száma Hessenben csökkent, valamint hogy Ahlwardt-ot is kevesebb szavazattal választották meg Arnswaldeben, mint 1892-ben. A szabadelyű sajtó erős vádakkal illeti a szabadelyű pártvezetőséget, mint a melynek eljárása okozta egyedül a roppant veszteségeket.

A szabadelyű párt ellenségei gunnyal és kárörömmel beszélnek Richter-nek az elveken való lovaglásáról. A nemzeti szabadelyűk is fogadkoznak, hogy a szabadelyűk ellenségei közé állanak, ha ezek meg nem segítik Königsberg-ben a nemzeti szabadelyű jelöltet a szocialista jelölttel szemben.

Esi 11 óráig 876 választás eredménye volt ismeretes. Megválasztottak: 46 konzervatívot, a gazdák szövetségének 1 tagját, 9 birodalmi pártit, 18 nemzeti szabadelyűt, 78 centumpártit, 25 szocialdemokratát, 3 egyesült szabadelyűt, 18 lengyelt, 2 antiszemitát, egy dánt, hat elszáaszt, 4 délnémet néppártit és 1 pártunkivült. A szabadelyű néppártnak egyetlen egy jelöltjét sem választották meg. 162 pótválasztás lesz.

Valuta-rendezés.

Bécsből írják:

A két állam pénzügyminiszterei és szakelőadói a valutareformra vonatkozólag a közel jövőben teendő intézkedések iránt folytatott tárgyalásokat befejezték. Egészben a tárgyalások kedvező eredményre vezettek és minden lényeges pontra nézve megegyezés éretett el.

Egyelőre ugyan ezak a szakelőadók megállapodásai foglaltattak jegyzőkönyvbe és a megállapodások jóváhagyása a két kormány által csak a jövő héten várható, a midőn már az osztrák-magyar bank vezetése is határozott azokra a javaslatokra nézve, melyek neki a kormány által szövegeltek tettek.

Az előadói javaslatok a következő lényeges pontokra terjednek ki:

A kötelező számítások, a jogviszonyok szabályozására és az általános érmeformalom rendezésére vonatkozó főelvek megállapítottak és a szövegezési munka ezek alapján nagyobb nehézséget nem fog okozni. A kötelező számítás 1895. január 1-én fog életbe lépni. Az államjegyekből 1894. évi folyamán 100 millió forint lesz bevonandó. Első sorban az 1 forintos államjegyek (68 millió forint), azontul egyéb címletek. A bevonás ezúttal forintosok, 1 koronások és belyegjegyek ellenében történik.

kard volt, melyet a molnár megbírt. Barna lóva lánccsúszdákkal volt borítva, melyek minden mozdulatára vidáman csengtek-bongtak.

A hírnökök, kik a tér mindenik szegletén fel voltak állítva, mostan hangosan kiáltották a a népek:

— Hallgass ide oh nép! herceg Afanasi Ivanovitch Vyazemski és a nemes Droozheva Andreitch Morozov között bajvívás fog végbemenni. Oh nép, imádkozz a mindenható istenhez, hogy az igazságot védelmezze!

A tömeg hallgatott. A nézők ábitatosan keresztet vetettek magukra és az a nemes, aki a párbaj rendezésével volt megbízva, a oszárhoz ment és mélyen meghajtva magát azt kérde:

— Felség, akarod-e, hogy a párbaj megkezdődjék?

— Igen — mondá Iván.

A nemes jelt adott és a két ellenfél kihústa a kardját. A következő jelre egymásra kellett volna rohanniuk, de mindenkinek a csudálkozásra, Vyazemski tántorgott, elejtette a gyeplőt és leesett volna a nyeregéből, ha a kísértet közül valamelyik segítségére nem siet és leszállani segíti. Egy lovász megfogta a lovat.

— Vidd el innét, — mondá Vyazemski; gyalog fogok harcolni.

Midőn Morozov a herceget lesszállani látta, ő is ugyan azt tévé és elvette a nagy paizsát egyik szolgájától, aki azt magával hozta arra az esetre, ha a bajvívás gyalog fog történni. A Vyazemski szolgája egy hasonló paizsát adott át a hercegnek. de Afanasi Ivanovitchnak nem volt elég ereje, hogy azt átvégye.

— Herceg, mi bajod? — kérde az egyik szolgája, rémtülettől nézve a gazdájára. Jöjj magadhoz. Ellenségeddel nem állni szembe, annyi mint legyőzteni magadat.

A szükségelt fizetési eszközök részben az állami pénztári készletekből vétetnek, részben arany ellenében a banktól szerezetnek meg. A bankkal az átvett aranyra nézve külön egyezmény fog köttetni.

A tárgyalások folytatása és befejezése a jövő héten van kilátásba véve.

Gróf Keglevich István.

A „M. H. megelőzött. Pedig szeretnők volna mi bemutatni olvasóinknak a nemes grófot, kiről a nagyközönség mindez ideig csak annyit tudott, hogy volt valaha a budapesti színházaknak intendánsa s a Promontoról kikerült pezsgős és cognacos üvegek vignettái az ő dícsőségét hirdetik, a menyenyiben a gróf becses nevét lehet rajtuk olvasni. E szerint a M. H. után a következőket adjuk a magyar delegációban történetekről.

„Több okos beszéden kívül súlyos beszámítás alá eső nyilatkozat is történt — Keglevich István gróf részéről.

Azt találta mondani, hogy a „magyar hadsereg“ kifejezés a kiegyezés óta érvényes értelmeben is csak a frázis. E nyilatkozat annál súlyosabb beszámítás alá esik, mert olyan testületben mondatott el, amely tudvaleg soha sem volt hajlandó a nemzeti aspirációk terjesztésének tág teret nyitni.

Azt, amit Keglevich mondott a 67-iki kiegyezésről, interpretálván annak egyik sarkalatos tételét, nem tekinthetjük egyébnek, mint lapszusnak, melyet, hogy most már nem korrigálhat, bizonyára ő maga sajnálja legjobban.

Az ő diskursusának azonban komoly oldala is van, az nevezetesen, hogy azt Wekerle miniszterelnök ur saját fülével végigbirtahallgatni és saját szájával valénémán tudta eldárni.

Ez a frivol passzivitás élénken emlékeztet ama másik, ugyancsak frivol passzivitásra, melyet ő a magyar katonai akadémia kérdésében a közös miniszteri tanácskozások alkalmával tanusítani sziveskedett. Mosolyogván akkor, mikor a katonai akadémia szóba került, mosolygott ma is, mikor azt hallotta, hogy a hadsereg magyar voltát Magyarországon senki sem veszi komolyan.

A mosolygás kétségtelenül jól áll ez idő szerinti miniszterelnöknek, de nagyot talál tévedni, ha netalán azt hiszi, hogy Magyarország komoly elemei még sokáig el tudják nézni, mint mosolyogja el ő, „végrehajtó hatalom“ létre az ország legigazabb jogait és legjogosabb törekvéseit.

Nem, tisztelt miniszterelnök ur! vagy tessék nyitlan és világosan hirdetni és bevalani, hogy az, amit Keglevich István gróf mondott, homlokegyenest ellenkezik a kormányának, még legoportunusabb felfogásával is, vagy tessék ugyancsak nyitlan és világosan megmondani, hogy Keglevich István gróf nézetét osztja.

Mert különben nyilvánvaló lesz róla, hogy egész politikai szereplésében sohasem volt más, mint közönséges poseur, akire bátran és igazán alkalmazható az, amit Keg-

— Vedd le a páncélmot, — libegte Vyazemski, vidd le a páncélmot. A varázsszer megfuzaszt.

A mellén kibombolta a kabátját és egy kis zacskót, mely a molnár varázsszerével a nyakán csüngött, letévé, messze hajította azt.

— Átkozott varázsló, — kiáltá, — te megcsaltál.

Droozheena Andreitch kivont karddal ment Vyazemskihez.

— Add meg magad kutyá, — mondá — és vadd be gaszágodat.

A birák és a szolgák a herceg és Morozov közé vetették magukat.

— Nem, — mondá Vyazemski, alig tudva beszélni, — még korán van megadásról beszélni; te megpróbáltad engemet tönkre tenni, mert kardodat szentelt vízzel locsoltad meg, de én helyettesitem magamat és akkor meglátjuk, hogy az igazság melyikünk részén van.

A oszár figyelemmel kísérté a Vyazemski mozdulatait. Megparancsolta, hogy a herceg által eldobott varázsszert vigyék hozzá. Kiváncsisággal és gyanakodással vizsgálta meg azt, és sugva azt mondá Maljutának:

— Vedd magadhoz és ügyelj rá, míg vissza kérem. És most — folytatá hangosan — hozd elibem Vyazemskit. Hogyan, Afonya — mondá mosolyogva, midőn Vyazemski a trónusához közeledett; ugy látszik, hogy Morozovval nem állod ki a verseny!

— Főnség — válaszolá a herceg, ki nek arca halálos sápadtságot váltott, — ellenségem tuljárt az eszemem; de különben is, sebstülsem óta először vettem fel a páncélt magamra. Nézd főnség, mellvétem alatt folyt a vér; a seb ismét megnyílt. Tehát engedj, hogy hírnököd felszólítsa tegyen, hogy ki vállalkozik a helyemet elfoglalni.

Vyazemskinek ez a kérése ellenkezett

levich mondott a hadsereg magyar voltáról, az tudniillik, hogy őt nem lehet komolyan venni.

Sport.

A világ legnagyobb versenydíja.

A Magyar Lovaregyesületben — mint értesülünk — élénken beszélgetnek a kiállítás loversenyek terveiről. Az 1885. évi kiállítás alkalmával is volt 12 napos kiállítási meeting, melynek főszáma az akkor alapított 40.000 forintos nemzetközi díj volt. Akkor ez horribilis összegnek látszott, mert hisz a bécsi Derby is csak 20.000 forint volt akkoriban. De azóta a Derby 50.000 forint, és nekünk is van 40.000, két 20.000, egy 15.000 és 10.000 forintos versenyünk.

A Jockey-klub tehát most egy olyan nemzetközi díjat akar kiírni, mely nemcsak a mi eddigi versenyünk értékét mulja felül, hanem mindazt a versenyértéket, a melyet eddig a világ valamely lova egyszeri futással nyerhetett.

Ez az összeg pedig az egyik indítvány szerint félmillió korona lenne. A verseny természetesen teljesen nyílt lenne a világ összes versenylovai számára s propozíciói megfelelenének a nyári meeting-ben futandó nemzetközi díj propozícióinak. E szerint a távolság 2800 méter, 3 éves és idősb lovak számára, kortéher alatt.

Megjegyzendő, hogy van a Lovaregyesület igazgatóságában egy igen tekintélyes sportsman, aki kerek egy millió koronában kívánja megállapítani a nemzetközi díj összegét.

Az óriási versenyösszeget a rendezendő husz napos meeting jövedelmeiből akarják fedezni, mert az bizonyos, hogy egy ilyen versenydíj a világnak minden lábra állítható sportsmanjét idecsalná a fővárosba. Ezenkívül nem csekély összeget várnak a tételekből és bánatokból, tekintettel arra, hogy az összes nemzetek nevesni fogják loanyagukat a versenyre.

Kulturális hódítás Arad-megyében.

Az „Arad és Vidéke“ cz. lapból vesz-zútkát az alábbi sorokat, mely városunk egyik szülöttének — Besztercezy György kerek tanítónak hazafias buzgóságát és odaadó munkásságát dicsérik, mi által Arad-megye egyik előladosodni kezdő falujában a magyar kultúrát újból föllendítette s ifjú erejéhez képest igazán meglepő eredményt ért el rövid egy év lefolyása alatt.

Az említett lap közleménye így hangzik: A kerek közönségi magyar népiszkola évi zárvisgája, mely a környék intelligenciájának általános érdeklődése mellett f. hó 3-án, tartott meg, oly lélekemelő és szívet gyönyörködött — mondhatnók, ténmenyszerűt jelenség volt, melyről lehetetlen bővebben meg nem emlékeznünk. Ismeretes dolog, hogy a kerek magyar iskola, mely még 1890-ben magánut alapítva, az 65-72 beiratkozott magyar ajku tanulóival nemcsak hazafias, de kulturális szempontból is közzéttséglet képezett az ottani gyöngye és exclusiv törekvéstől oláh iskolák iskola mellett, — sok kinos vergődés és vajadás után, mult évi október hóban ismét megnyílt, midőn sikerült az iskola akkori védelmesdjének oly ki-

a szabályokkal. Ha az ellenfelek másokkal kívánták magukat a párbajban képviseltetni a helyett, hogy személyesen harcoljanak, ezen szándékukat kötelességük volt a kiti-zott nap előtt bejelenteni; de midőn már a küzdőterre léptek, nem volt szabad helyettesítőt kérni. Azonban a c. ár, aki a Morozov legyőztetését kereszttől akarta vinni, ez intézkedésre beleegyezését adta.

— Rendeld meg a hírnökök, hogy kiáltssa ki, — mondá a oszár, — talán akad valaki a tömegben, aki egy kissé bátrabb lesz nálánál.

A hírnökök lassan mentek végig a lánc mellett, mely a tömeget visszatartotta és hangosan kiáltották:

— Ki az köztetek, aki a nemes Morozovval kész a herceg helyett harcolni? Álljatok elő, derék harcosok, és nevezétek meg magatokat.

De a tömeg hallgatott, és egyetlen egy önkénytes sem vállalkozott.

— Álljatok elő, bátor harcosok, — ismételték a hírnökök. Nagy lesz a jutalma annak, aki herceg Vyazemskiért harcol.

De még erre a felszólításra is stíketek maradtak mindnyájan, mert mindenki tudta, hogy a Morozov ügye volt az igazságos; és a oszár, a Droozheena Andreitch iránti gyűlölete daczára készülőben volt kijelenteni, hogy bebizonnyította az igazságot, midőn hirtelen kiabálás hallszott.

— Egy helyettesítő! egy helyettesítő! — kiáltották.

És Matvé Chomyak lépett a zárt körbe. Midőn Morozov, aki az egész idő alatt kivont karddal várakozva állott, Chomyakot meglátta, haragosan fordult a fő bíróhoz.

(Folyt. köv.)

váló és — mint az eredmény mutatja — kitűnő képzettségű s ügybuzgó tanítót megnyerni, mint a minőnek Besztercezy György tanító ur bizonyult.

Uraim, le a kalappal, ily kitűnő és hazafias pedagógus előtt. — A szerény iskolába lépve feltűnt a gyermekek kitűnő fegyelmezettsége, azok öntudatos, de alázatos magatartása. A beiratkozott 60 tanköteles gyermek közül, kik között mintegy 10 jobb érésű oláhnak a gyermeke is volt felvéve, részint a szegénység, részint az elfoglaltság miatt ugyancsak 31 tanuló jelentkezett a zárvisgára — ezeken azonban — az elsőtől az utolsóig meglátzott a kitűnő nevelés. — Minden gyermek szépen és fogékonyan olvasott, a bemondott mondatokat nevű aláírásával minden hiba és elfoglaltság nélkül folyékonyan írták a táblára. — A bibliai történet szabadon, értelmesen adták elő meg az oláh gyermekek is, kik az általuk magyarul elmondottakat az ott levő néhány jó módu oláh gasda előtt s ezek örömeire egészen szatósan mondták el oláh anyanyelvükön is.

Meghatók volta az énekek is, melyet a leányok soprán a fiúk alt hangon kitűnő összhangban énekeltek. Nem kis örömet okozott a gyermekeknek szabatos és értelmes válasza a beszéd és értelem gyakorlatoknál, valamint a mindennapi életből vett számtani példák helyes megfajtése. Azonban könnyek magindító volt ezen eddig magokra hagyott apróságoknak szabatos helyes gesztussal kísért s öntudatosan előadott szavallata, mely leginkább hazafias s alkalmi hálaadó költeményekből állott. A szülők és vendégek egyaránt könnyeztek a meghatottságtól s méltán!

Mindenki sietett gratulálni a derék tanítónak.

Nagy örömmel közöljük a sorokat Besztercezy György fiatal tanítóról, ki az Emke városában tanulva s annak nemes hivatását jól felfogva, a legszentebb hazafias szolgálattal tesz eleget, midőn tehetségét a magyarosodás ügyének előmozdítására szenteli.

A kolozsalaguti iskola vizsgája.

A m. kir. államvasutak támogatásával és felügyelete alatt legnagyobb részben közadakozásból emelt és fenntartott Kolozsalaguti elemi népiszkola tegnap fejezte be fennállásának 8-ik évét.

Az ünnepélyes zárvisgán megjelentek az iskolázék tagjai és a népnevelés öre in kívül az iskola jó barátjai és támogatói igen nagy számban.

A vizgát Kozma Ferenc tanfelügyelő vezette segédjével, dr. Szabó Miklóssal.

Ott volt az iskolázék még pedig: az elnök: Éjszaki Károly üzletvezető családijával, a gondnok Havas Gyula osztálymesterek nevével, a jegyző Kramer Lajos hivatalnok, a m. államvasutak által a vagyoni kezelés ellenőrzésére kiküldött Fodor János hivatalnok nevével.

Az alapító és iskolázéki örökös tagok közül megjelent: Széki Miklós gyógyszerész családijával, Benigni Sámuel nagyparas családijával és Duha Imre karai birtokos.

Ezeket kívül az iskola jó barátjai és támogatói igen nagy számban.

A társaság a 8 óra 40 perczkor induló vegyes vonattal indult.

A vonatot a Rákóczy induló fogadta a csinos Kolozsalaguti telepen.

Midőn a kirándultak a tornatérre felállított nagy sátor alatt az utipoti magukról leverték és a feltálatl egyzert d az izetes reggeli elköltötték. Kezdődött a vizsga d. e. 10 órakor, s csekély megszakítás mellett d. u. 1 orakor ért véget.

A felmutatott fényes siker mindnyájunkat meglepett, s különösen annak a 36 környékbeli oláh növendéknek gyönyörű magyar beszéde hatott a hallgatókra.

Nem is késett a tanfelügyelő ez évben is meleg dicsőretét fejezni ki az iskola vezetéséről, s különösen a népnevelés terén anynyira jeles tanítója Bácsy Frigyes irányában. A fényes eredmény hatás alatt az iskola barátaí versenyeztek egymással az ajándékok adásában, hogy egy kiosztásra kerülhetett a vizsga végeztével összesen 112 koronára és 18 könyv. A pénz jutalmat a jelenlévő vendégek adták össze.

A jutalmakat akkép osztották ki, hogy az iskola minden növendéke kapott 1—1 koronát.

A jó osztályzatnak 2-2 koronát, a jeles osztályzatnak pedig 3-8 koronát. Végül pedig az iskolától távozó 8 legjobb IV osztálybeli növendék kapott emlékl még 4, illetve 3-8 koronát.

A munkások adományából vásárolt 18 drb könyv ugyanazon alkalmattal lett az arra érdemesek közt kiosztva.

Az ünnepély evvel bezáródván, a növendékek zúléik karján örömtől sugárzó arccal elbédhöz tltek, az ebédet az iskola nyújtotta ugy nekik, mint szüleiknek.

A társaság pedig a nagysátor alatt felterített asztalokhoz telepedett és kezdetét vette a bankett, melyről csak annyit mondunk, hogy egyike volt a legelvezetesebbeknek a mire emlékszünk. Az úds balzsamos levegő; a szellemes és kedélyes társaság, az egyszerű az izletes ételek és tiszta italok a legjobb hangulatba hozták a társaságot. Felhangzottak a szokások tőzstok a miniszterekre, elnökre, tanfelügyelőre, adakozókra, gondnokra, a vasuti munkásokra, mint „névtelen hősekre.“ Tőzt közben felállott Pollák Samu aszphalt gyáros és 50 frtot ajándékozott az iskola részére.

Nemcsak áthangzott a délutáni vonat jelzése mire a társaság nagyobb fele haza távozott.

Az ott maradtak között még fokozottabb hangulatban múltak az órák. Volt még táncz, tájázatok, számtalan tőst sőt a délutáni vonat egy új jóbárral és adakozóval gazdagította az iskolát, mert Vargason Ferenc a tordai cellulose gyár igazgatója 50 korona alapítványt tett le az iskola részére.

Midőn az iskola értesítője idő hiányában a vizsgára kinyomatható nem volt abból annyit tartunk közlendőnek, hogy a tanulók száma a beiratásnál 76 a vizsgán 62 volt. Ezek között 28 vasuti alkalmazott gyermeke a többi között pedig 36 volt az oláhgyermek, melyből mindannyiból derék polgára váland a hazának.

A bennlakott 43 gyermek élvezte ingyen. A szegényeket tankönyvvel, írószerekkel és élelemmel is az iskola látta el.

Majális a Hójjában.

A polgári dalegylet tegnap egyezségről lépett a legfőbb menyei vizvezetékét dirigáló hatalommal és sikerült tegnapra egy kis jó időt kiengedélyeztetni.

— Csak eső ne adj uram! — mondá a rendező bizottság imádságában.

— Eső nem lesz, felelte az égi hatalom, de egy kis szelet kaptok. Egyiknek a kettő közzül meg kell lenni.

Hát persze, hogy inkább választották a szelet, a melyik aztán egész nap dult fult. Zúgott a kilvelezett erdő dús koronája között. Esőnek azonban híre sem volt.

Igy hát az idén a polgári dalegylet majálisa volt az egyedüli, a melyiket nem áztatt meg az ég sürt könnyezése. A kedvező időn kapva kaptak az emberek. Még azok is kirándultak oszonnázni a Hója hős árnyékába, a kiknek nem volt kedvük lábbillegtetési és emelgetési ténykedés véghezvitelére cigányzenei tractusban, lévén a táncz általános testmozgatósi tactus művelet.

E szerint nemcsak a táncz körüli helység népesült meg, hanem zsufolásig telt minden fának az árnyéka. Az emberek vitték enni meg inni valót és megselekedtek egy dicsőséges délutáni lakomát.

Legnépesebb, legzajosabb, legvidámabb képe volt igen természetesen a tánczmulaságnak. Az ifjúság aranyos kedvvel rugta és a szép fiatal leányok egész legiója stírgött forgott abban az összegabalyodott tömegben a melyik a cigány előt rakta ki jó kedvének szemén szedett figuráit. Ha az ujság szütere engedné, valamennyi szép leányt idírnánk.

De hát nem lehet. A menyköbe is politika mindig megeszi az ujság hasábjait. Ez az unalmas, száraz, ostoba politika igen önző és igen falánk. Hely kell neki okvetlenül. Pedig szinte kedvem volna megírni, hogy a méla tekintetű szöke Lujza milyen animóval mulatott. Még egyik lábával benne van a bakfisch korban, de már szemében a leányábrándok szelid melancholiája borong. . .

Ej bizony még sokat találak írni, a mien megharagszik a mama. Elhagynom hát a j kedvű tánczoló ifjúságot és uttalan utakobotorkálva lejtre, hágya járom körül a zöl erdőben felütlött tányákat. Itt egy család, ott egy másik család, amott egy társaság derült hangulatban hasal végig a gyepen és nagyterjedelmű tányérokban előttük van a csibék és pipék kirántott garmada. A pipék különösen azok közzé a szárnyas állatok közzé tartoznak, melyek állandóan szomjasok. Ezt a tulajdonságot haláluk után is megtartják és kétség kívül ezért van minden füre terített asztal mellett az üveg battériák egész tömege e helyezve. Ha szomjas lesz a pipe, had igyék!

Én magam — bocsnát a vallomás — azt tapasztaltam, hogy a csirke is halál után szomjas állat. Erre a különös természetrajzi ismeretre Vég Sándor vezetett re. Övé legyen a dicsőség, minthogy az övé volt, ha tekintjük, hogy a derék polgári dalegyletnek ő egyik legjobb tenoristája és a tegnap aratott babérból neki is jó marék jutott.

Tudni kell, hogy a tánczszerűetek között az egylet énekelte Oberti karaggy vezése alatt, még pedig sok precizitással.

Este 6 órakor érkezett meg az egyletevékeny és örökké mozgó elnöke Benigni Sámuel, a ki a kolozsalaguti iskola vizgájáról érkezett oda. A dalegylet Benigni tiszteletére egy pár pompás dalt adott elő.

Ének után felhangzott a taps, taps utismét rázendített a cigány és a szakadatlan jó kedvnek nem volt se hossza, se vége.

Azaz, hogy vége volt a késő esti órában. A jó kedvből telt volna reggelig, hanem az idő fogyott el. Egyszerre azon vett észre, hogy a sötétség fenyegetve borul a szélől haragosan morgó, zúgó erdőre.

közönség egy nagy része kászolodni kész és nemsokára a Török-vágás felé vezető út a városba visszatérő karavánok lepték.

Assanéként leszállt az éj, kihavadt a bográcstól melegen tűz zsarátnoka és az előbb zenehangtól, vidám nevetéstől és énektől csengő tájra ráborult a sötét homály, a néma nagy csendesség.

Csak egy sáka zizzent, egy szunyog uzsukált a bokor sűrűségében. Csak egy-egy bagoly suhant el nesztelen repteléssel a tölgyek koronája felett s néhány éhes róka húzódott le az erdő sűrűjéből, hogy határtalan étvágygyal fogyasztják el a szétszórta csontokat.

TUSKE PÁL.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, június 19.

— **A kolozsvári gazdasági-egylet gyűlése.** Sigmond Dezső elnökle alatt Nagy Lajos tanár, Kondász Ferenc, Hatházy Ferenc és kívülök nagyon szépszámu külvárosi földész gazda jelent meg tegnap a kolozsvári külmagyar utcai ref. népiskola helyiségekben tartott közgyűlésére. A gyűlés iránt érdeklődést keltett két aktuális ügye a gazdáknak: a napszamos ügy és a tagosítás kérdése. Mindkettőt külön ezim alatt ismertettük. Az egylet újból szervezett, m. é. számadást rendbe találva, jóvá hagyta a gyűlés s Kondász titkár és Hatházy pénztárnokoknak köszönetet szavazott, az ügy oadaod és önzetlenségéért. A tisztújítás során a következők választottak meg: Elnök: Sigmond Dezső, Tiszteletbeli elnök: Nagy Lajos. Alelnökök: Benigni Sámuel, Kondász Ferenc. Titkár: Kőrösi József. Ügyész: Kolosvári Sándor. Választmányi tagok: Bangur János, Farkas József, Gáman Zsigmond, Gombos József, dr. Haller Károly, Hatházy István, Hatházy József, Hatházy Ferenc, Jakab László, Katona András, Kilin Miklós, ifj. Lászlóczy Samu, Magyar Géza, Pap János, Paál György, Paál János, Szabó István (hidelvei), Szabó József, Szász András, Szilágyi György, Tarkányi Ferenc, Tóth István, Vörös Sándor, Zagoni Szabó Sándor. A gyűlés d. e. 11 órától déli egy óráig tartott.

— **Napszamosok ügye.** Tegnapelőtti lapunkban a napszamos kérdéssel tett felszólalásunknak meg volt a kívánt eredménye. A kolozsvári gazdasági egylet közgyűlésén élénk vita tárgyat képezte tegnap délbén az a kérdés, miképpen lehetne a mostani égetésen sűrűs munka időben a napszamos hiányon segíteni. A gyűlés elhatározta, hogy sűrűsben felir a kormány, hogy a Kolozsvárt állomásozó katonaságot mezei munka végzésére engedje át. A székely földre is átírnak, székely munkások ide jövelele iránt s tót napszamosokat is fognak szerződíteni. Szóba került, hogy azok még sokkal jobban dolgoznak, mint a mostani demoralizált napszamosok. Egy földésznel 8 rab annyit dolgozott egy nap, mint 15 napszamos. Szabó István hidelvei földész azt ajánlotta, hogy reggel 5 órán túl a tekerő napszamosokat hajtsa a főkapitányság munkára. Így van ez szerinte Tordán, Zilahon. Itt a munkások úgy élnek, mint a herék, rontják a dolgos munkásokat is, mert 1 ft 50 kr, sőt még magasabb követelésekre is „kapacitálják” költségüket. A gyűlés elhatározta, hogy a hatóságnál ebben is eljár és kedvezményt eszközöl ki a vasúti szállítással tömegesen utazó napszamosok részére.

— **Amerikai vendég Kolozsvárt.** Barrows Sámuel, bostoni lelkész, a Christ Register szerkesztője és a New York Tribune legelterjedtebb napi lapnak a munkatársa, szombaton este Konstantinápolyból, Bukarestben, Brassón át Kolozsvárra érkezett. Az indóházánál Kovács János unit. főgymn. tanár fogadta s magához vitte szállásába, hogy viszonzza azt a vendégszeretetet, melyet az ő házában élvezett a merikában. — Barrows ur egy évet tölt Európában, a különböző országok fogházainak a rendszerét tanulmányozva. Bentart már Angliát, Skóciát, Hollandiát, Német, Olaszországot, hat hónapot töltött Athenében a régi műemlékek s a görög nép állapotjának tanulmányozása végett. Meglátogatta Trójában a dr. Dorpfeld jeles régész által Schlieman övezge segítségével eszközölt ásátát. Innen Budapestre megy s azután Bécs, München, Genf és Párison át haza. Barrows nemcsak Homer Iliást tudja alaposan, hanem az új görög nyelvet is folyékonyan beszéli. — Szerzője több jeles műnek. Kitűnő szónok. Tegnap délelőtt az unitárius templomban volt jelen, hol Mózes A. lelkész-tanár beszélt. Az E. Képv. Tanácsban Ferencz József püspök melegen üdvözölte az újvilági vendéget, melyre ez meghatóttan válaszolt. — Tiszteletbeli consistoriák választotta meg az Egyh. Képv. Tanács, tekintettel a magyar unitáriusok érdekében tett és szerzett érdeméért, Ma Ferencz József püspöknek lesz ebédén; este pedig

az angol társalkodó körben fog megjelenni. Egy párnapot tölt városunkban, melynek szép fekvése meglepte. Legyen melegen üdvözölve körünkben.

— **Uj tudor.** Obersehall Pált, egyetemünknek a legközelebbi múlt években egyik legkiválóbb hallgatóját, ki kiváló szak-tudományának több ízben szép jelét adta eddig is, tegnapielőtt avatták fel a jog-udományok doktorává elegáns közönség jelenlétében. Obersehall Pál társaskörünknek egyik kedvence és ismeretes alakja, kinek a jól kiérdemelt kitüntetéshez bizonyára igen sokan kívánnak szerencsét. Mi is őszintén gratulálunk az új tudornak, kire pályáján szép jövő vár.

— **Tagosítás Kolozsváron.** A kolozsvári határ tagosítása meg fog történni. E tárgyban tegnap hosszas eszmecsere folyt a kolozsvári gazdasági egyletben. A gyűlés elhatározta, hogy befolyásával közre fog hatni arra nézve, hogy a kolozsvári kir. táblánál a tagosítást kérők és ellenzők között fennálló differenciák elenyésztesse és ezzel eleje vételessé mindkét fél részéről, a mindig költséges és kétes kimeneteli perlekedéseknek.

— **E. K. E. kirándulása.** Az Erdélyrészi Kárpát-Egyletűlet torda-aranyos-megyei osztálya jun. 28-án és 29-én kirándulást rendelt Torockóra, Szent-Györgyre és a vidékire körre. Program: 1. Indulás Kolozsvárról vasuton jun. 28-án reggel 8:40 perckor. Erkezés Tordára 11:20 perckor. 2. Déli 12 óra körül turista ebéd és azután a város megtekintése. (Uj-megyeház, fedett fahid, rom. kath. és ref. góth stílus templomok, Szóknák stb.) 3. Délután 3 óra körül Torockóra kocson. (Az út idáig elragadó. Fantasztikus alkotású meredek sziklák kötik le a figyelmet. Gyönyörű vízesések, zuhatagok váltakoznak. Utba esik a Leánykő és Örvénykő.) 4. Délután 5 óra körül érkezés Torockóra. Megtekintése a festői népriséletnek, aztán kirándulás a torockói-szentgyörgyi váromokhoz. (A Thorockoy család ősi fészke.) 5. Este 7 óra körül turista vacsora és Torockón meghálás. 6. Másnap jun. 29-én (Péter és Pál napján) reggeli 4 óra körül gyalog kirándul az 1284 m. magas vidályi körre. Utközben megtekintése a vasbányának. (A vidályi kör vörös fenyőerdőtől övezett szikla-óriás. Gyönyörű kilátás zseli sziklaszurdokra, a Vulture és Skerisora vadul szaggatott gerinczére, az Andrássy havas és Öreg havas kopasz csúcsaira.) 7. Délbén turista ebéd a vidályi fogadóban és később az ide rendelt kocson visszakerésés Tordára. Este 8:52 perckor vasuton Kolozsvárra indulás és 11:01 perckor haza érkezés. Részvételi díj Kolozsvártól egyetletli tagoknak 10 ft nem egyetletli tagoknak 11 ft, Tordától tagoknak 5 ft, nem tagoknak 6 ft.

— **A kolozsvári ügyvédi kamara.** A m. kir. igazságügyminiszter 1893 június 3-án 11568 sz. alatt kelt leiratával az 1893 évi január hó 28 tartott közgyűlésen megjelölt választást a pénztárnokra s a választmányi rendes és póttagokra vonatkozólag megemléstíve s az ekként megválasztott állások újabb betöltésére rendkívüli közgyűlés összehívását rendelvén el: előírtott ügyvédi kamara 1893 évi július 29-ik napján d. e. 9 óra körül Kolozsvárt a kamara hivatalos helyiségében (főter 23 sz. a. az iparos egylet házában), rendkívüli közgyűlést tart, melyre a kamara tagjai tisztelettel meghívattak. Haller Rezső, elnök. Kővári Mihály titkár.

— **Vizsga.** A kolozsvári kétvízközi II. közégi elemi iskolának szombaton végződtek be a vizsgái. A részben oláh ajku tanulók feleleteivel a szülők és a városi iskola szék tagjai nagyon megvoltak elégedve. Ugyisintén sikerültek a kiállított írás, rajz és női munka tárgyak is, melyekben a növendékek kézi ügyességüket tüntették fel. A vizsgán Deák Albert, az Emke városi felszámoltató működő alelnöke 84 drb könyvet osztott ki a növendékek között. Nagy Mór városi tanácsos pedig 120 drb kalácsosal vendégelte meg a gyerekeket a vizsgát követő ünnepélyen. Általában dicséret illeti Elek Gyula igazgatót, Gepann Károlyné, Márton Ilona, Elek Gyula tanítókat, kik a kultur misziót teljesítő iskolában feladataikat oly szépen megoldották.

— **Nem ismeretes.** A kolozsvári nyilvántartás, hogy milyen pompással van vezetve, azt a következő példát felségesen illusztrálja. Egyik kolozsvári előkelő polgár és többszörös ház-úljadonosa valami pakkja érkezett vasuton. Még az is oda volt írva, hogy belmagyar utcában lakik az illető, csupán a házszám volt elhibázva. A kézbesítő új ember lévén, nem akadt a címzettre s így előírt szabály szerint a nyilvántartási hivatalhoz fordult. Ott pedig azt mondták, hogy valahol a Kajántó utcában lakik egy olyan nevű ember, a ki napszamos, de más nem ismeretes olyan néven. No hát gyönyörű nyilvántartási hivatal! Bezzeg, ha adott kell felhajtani, sokkal bamarább ismeretes lesz az ember.

— **Az Országos Közegészségi Egyesületnek** mult csütörtökön Budapesten tartott közgyűlése, melyen a kolozsvári osztály képviselőiben dr. Rózahegyi titkár is részt vett az alapszabályok módosítására.

— **A szabadkai tamburások.** megérkeztek és már néhány nap óta játszanak az „Erzsébeth” szállodában. A tamburások zenekar mindig felkerek Kolozsvárt és Lőrinczy József szállodájában mindig szép közönség szokta élvezni az ő speciális hangversenyüket. A magyar dalokat igen szépen kultiválja és nem egy dala mit ők henosítanak meg, állandóan fennmarad és egészen népszerűvé válik. A zenekar vezetője és karmestere Miklós István, a ki nagy gondot fordít arra, hogy zenekara precíz, összevágó előadással gyönyörködtesse a közönséget.

— **Balesetek.** Iszákosság, szerelem-féltés, birvágy stb. voltak okai ama baleseteknek, melyek szombaton s tegnap virradó éjjel Kolozsvárt előfordultak. Összesen hét baleset fordult elő s ezek mindenikénél a mentők segítségét vették igénybe. Egy mosdón, bepálinkázva ment a Szamosra mosni, beleesett s eszméletlen állapotban húzták ki onnan, a nyujtott segítségre azonban magához tért. — B. Jánost egy gyöngéd ismerőse vízhozód ruddal akarta kapacitálni és súlyos sérüléseket ejtett a fején. — K. szolgát pedig gazdájá egy súlyos bottal igrézett becsültre tanítani. — K. Erzi család-leány pedig vigyázatlanságból ejtett magán súlyos sérülést. — P. Péter napszamos, ki ágyában aludt, egy ismerőse — állítólag rablasi szándékból — fejszefokkal verte agyába; az álmából felriadt s vérrrel borított ember védekezni se tudott megtámadója ellen, ki hatalmas ütéseket mért reá, s végül is idegenek közbelépése mentette meg a biztos haláltól. — K. Imre boltiszolgnak fején egy vetélytársa ejtett kacsorral több hatalmas vágást, melyek nagysága 5—14 cméter közt váltakozik. Az iszonyuan összevagdalt ember beiktözése, melyet Sajtos K. és Halászki Á. mentők végeztek az éjjeli órákban, több mint 2 órát vett igénybe. Mindez esetek között leg súlyosabbat képezi Makarié Vasilika 22 éves napszamos öngyilkossági kísérlete, ki a szombat és vasárnap közötti éjjelen akasztotta fel magát. Az Imre Domokos államaparanconok vezetése alatt kivonult mentőknek több mint 2 órán keresztül folytatott élesztési kísérlet után sikerült a szerencsétlenül ismét életre keltegi.

— **Érdekes ajándék az aradi szabadságharc-muzeumnak.** Arad-irák, hogy az ott levő szabadságharczi museum ajándékképpen megkapta azt a tintatartót, melyet Hyman akkor használt, mikor a tizenhárom vértanu halálos ítéletét aláírta.

— **A szállás-csehi m. kir. állami fiu- és leányiskolában** a f. tanévi évszámvizsgálatok június 26. és 27-én, az elsőfoku ipariskola mindhárom osztályának vizsgái pedig jun. 25-én d. u. tartatnak meg, a mikor az érdemesebb ipariak. növendékek között a „kolozsvári kereskedelmi és iparkamara nevében” az 50 koronát tevő jutalmak is ki fognak osztani.

— **Iszánok ajándékai** egy fiatal kora, nős ember, ki a gazdálkozásban kellő jártassággal bír. Levelek F. J. címre a lap kiadóhivatalába kértnek.

— **Megható ajándék Kossuthnak.** Csak gyöngéd nő szív sugallhatta azt az ötletet, melyet Kovács Etelka kiasszony megvalósított. Ő volt az, a ki a budai honvédelmekre helyezett magyar hőlgyek koszorújának ügyét is kezdeményezte és sikerre vezette s most honleányi kegyeletének egy újabb szép bizonyítékát adta. Minden zaj és feltűnés nélkül, úgyszólván titokban, összegyűjtött nyolcszáz forintot és ezen a pénzen a budai honvédelmek művészeivel, Zala Györggyel, megcsináltatta a szobornak egy hű és művészi miniatűr-másolatát Kossuth számára. A kis szobor talapsatával együtt két méter magasságu s már készen is áll az elküldésre a művész epreskert-utcai műtermében. A turini remetét bizonyára mélyen meg fogja hatni ez az ajándék és láttára egy köny fog kigördülni agg, gyöngülő szeméből. A kis szobrot hétfőn indítják utnak Turin felé.

— **József főherczeg Szatmáron.** József főherczeg szombaton este fél hét óra körül nagyszámu kísérettel Nagy-Károlyból Szatmárra érkezett. A főherczeg, mint Szatmárról táviratozzák, az állomáson és mindazonokon az utcákon és tereken, a melyen a menet a püspöki palotához haladt, óriási közönség várta. Megérkezésekor Bössörmenyi Károly polgármester üdvözölte a főherczegét, a ki lekötözött nyájassággal, zamatos magyarra szólított. Ezután Domahidy Sándorné, a főherczegnélelőke díszes csokrot nyuj-

tott át ékes szavak kíséretében, mit ő fenégsé meghajlással és szíves mosollyal fogadott. Fogadtatásra az összes egyesületek és hivatalok testületileg jelentek meg. A két gimnázium ifjúsága és az elemi iskolák tanulói sorfalat képeztek. A város minden része, különösen a Deák-ter és Széchenyi-utca impozánsan kivolt világítva. A városban a lelkesedés leiraklan. A főherczeg a dűspöki palotában szállt meg.

— **A nyaraló király.** Mint egy bécsi távirat jelenti, a király július 2-án Gasteinba megy, ahol egy hónapig marad. Onnan a királynéval együtt Ischlba megy s itt fogják meg megünnepelni a király születése napját, mely tudvalevőleg augusztus 18-án van. Másnap ő felsége Bécsbe utazik, ahonnan azután rövid megszakítással a magyarországi hadgyakorlatokra indul.

— **A bolgár fejedelem Budapestben.** Ferdinánd bolgár fejedelem a szombat délelőtti expresszvonattal Budapestre érkezett és a keleti pályaudvarban való rövid tartózkodás után tovább utazott Bécs felé. A vonat 9 óra 45 perckor robogott be a pályaudvarba, a hol a fejedelemet Ludwig Gyula miniszteri tanácsos, a Magyar Államvasutak igazgatója fogadta. A fejedelem, melyet a vonat megállt, kiszállt külön szalonkocsijából s azt a negyedórát, míg a vonat a pályaudvarban vesztgett, a pererron sétálva töltötte, élénken társalogva környezetével. A fejedelem pompás színben van s szürke utazó ruhát viselt, fején az ismeretes fehér, lapos bolgár sikkával. A fejedelem elmondta, hogy utja semminemű összefüggésben nincs a politikával. Tegernseebe megy övezgyé lett nővéréhez, Amália herczegnőhöz, Miksa Emánuel bajor herczeg feleségéhez, a ki férjének halála mélyen lesújtott. Már a temetésen ott óhajtott volna lenni, de ebben meg volt akadályozva és kénytelen volt magát Stojanov által képviseltetni, de legalább a gyászstani tiszteletből, melyen az egész család ott lesz, nem akar elmaradni.

— **Választások.** Berlini tudósítónk írja június 16-iki kelettel: A német birodalmi képviselő választásán tegnap ejtetett meg. Az eredmény eddig még kétes, mert a szakadás sok pártnak ártott. Nagyjában 3 irány állott szemben: A jövőnd államforma hívei a szocial demokrátiá barcoltak az alkotmányos államforma barátai ellen (nemzeti szabadelvűek és szabadelvű néppártiak) s mindketten versenyeztek a kormányt támogató centumpárti és conservatív-antisemita reactionárius csoportjával. Igen sok helyen pótválasztásra lesz szükség. Legnagyobb tért a szocial demokrátiá hódította, különösen a sok munkással bíró nagy városokban. Hamburg mind a 3 kerületében szocialistát választott, köztük Bebel a pártvezért. Berlinben a 8 kerület közt 2 már is az övék, a többi 4-ben pótválasztás lett köztük és a szabadelvű néppárti jelöltek közt. Itt az összes kormánypártiak megbuktak. 4 óra után a gőz- és lovasutak úgyszólván csak a gyárakból szavazni induló szocialista munkásokat szállították.

— **Csodaszervek az Alföldön.** A magyar Alföld — úgy látszik — nagyon alkalmas talaj arra, hogy csodadoktorokat termeljen. Kétegyháza — mint nekünk írják, az ottani r. k. lelkész, Kauthen Mihály terpentinből készült csodaszervevel gyógyítja a tuberkulózist, s legutóbb felkérte a belgyógyminisztert, hogy a kórházakban próbáltassa ki a kitűnőnek hirdetett panaceát. A miniszter a kérést megtagadta, mert — úgymond — 1., a terpentin olyan szer, mely a hivatalos gyógyszerhasználatban eléggé ismeretes és esodahatását — fájdalom! — nem sikerült kikémlelni. Varga Jánosnének meg, aki Békésen „gyógyítja” a vészteséget, meg az elmekört, csak a napokban tiltotta meg a miniszter az alispán után a kurdzást. A pécska i javasaszonnyhoz még most is százszáma vándorolnak a betegek, gyógykezelését kérve. Reméljük, hogy a miniszter figyelme majd erre az aszonyaságra is kiterjed.

— **A villamosság és az állatok.** Egy londoni állatkertben a legújabb időben kísérletet tettek arra nézve, hogy milyen hatása van a villamosságnak az állatokra. Legérsényebbeak mutakoztak a villamossággal szemben a macskafélék, azután a majmok az oroszlánok, melyek valóságos siránkozó hangot adtak a kísérlet alatt; a vizilóra az áram semmi látható hatást nem gyakorolt. A mi az elefántot illeti, ennek úgy látszik, a kísérlet igen kellemes szórakozást nyújtott, mert magaviselete azt árulta el, hogy jól érzi magát és semmi kifogása nincs az operáció ellen. A lovakat a villamos áram mintegy hypnotikus állapotba helyezi s ez idő alatt a legvadabb s nyugtalanabb lovak is nyugodtan engedik át patáikat a ptkolásra.

— **Papíros ablakok.** Az Egyesült Államokban szeltére kordik használni a papírost ablaktáblakul. E célra külön papírt készítenek, mely olyan, mintha szárs volna a pergamenszerű. Persze állítai nem lehet rajta, a fényugarakat nem bocsátja át, de igenis a hő sugarakat, úgy, hogy téli keretnél nagyon használható. Egy 94—63 cm. papírtábla 85 centbe kerül s eltart négy évig.

— **A chicagói kiállítás.** A reklámok és a chicagói kiállítás édes testvér. Mindjárt a kiállítás megnyitakor azt tudaták onnan, hogy a czárné ékszerét ellopták. A kár óriási. Most az orosz királyné meg sem határozható értékű gyöngyöregi csipkét tettek el. Ha pedig megmondjuk, hogy a

chicagói kiállítás számára külön readírséget szerveztek, európai és amerikai detektívek matadorjaiból s ezek hatzáz főnyi őrséggel ügyelnek föl, akkor csakugyan be kell látni, hogy a chicagói kiállítás csakugyan valami rendkívüli, föltéve, hogy az orosz czárné és az orosz királyné csakugyan elküldték az ékszerüket és csipkéket.

LEGUJABB.

(Az „Ellenész” eredeti távirata.)

Az új elnök beszámolója.

Budapest, jun. 19.

Justh Gyula, a függetlenségi és 48-as párt új elnöke tegnap tartotta beszámoló beszédét.

Sajnálattal fejezte ki azíránt, hogy Eötvös és még vele sokan, bizonyos személyi torzalkodások miatt kiléptek a pártkörből. Kijelenti, hogy közte és Eötvösök között semmi elvi különbség nincs.

Kívánja, hogy ez áldatlan testvérháboru mihamarább véget érjen.

Tárt karokkal várják Eötvösöket és fogadják, ha ők visszatérnek a pártkörbe.

Polonyi Géza és mások felezőálalásai után elfogadták Vég Jónó határozati javaslatát, mely szerint sajnálják a szakadást és kárhoztatják Eötvös Károly eljárását.

A beszámoló után délbén fényes ebéd volt, melyen Just Gyula Kossuthot köszöntötte fel igen nagy lelkesedéssel.

Polonyi Géza az Ugronisták jelenvolt képviselőjére — Försterre emelte poharát.

Márkus József nemzeti párti kijelentette, hogy, ha működésük a 67-iki alapon meddő maradna, úgy fuzionálni fognak a függetlenségi pártiakkal.

Interpelláció.

Bécs, jun. 19.

A delegáció mai ülésén Széll Kálmán interpellált Lobkovitz Rezső herczeg, pesti hadtest-parancsnok azon átirata tárgyában, mely szerint azt kívánja a fő és székváros hatóságától, hogy átirataira németül feleljen.

Bauer közös hadügyminiszter nem lévén jelen, Nyiri őrnagy délutánra ígérte meg a miniszter választást.

Delegáció.

Bécs, jun. 19.

A delegáció tegnap is tartott ülést, dacára az ünnepnek.

Letárgyalták az egész hadügyi költségvetést minden részletében. Minden változtatás nélkül elfogadták az egész költségvetést.

A tárgyalás alkalmával Nyiri őrnagy kijelentette, hogy Bauer közös hadügyminiszter a két éves katonai szolgálati idő felett gondolkozik s erre nézve a törvényjavaslatot előfoga terjeszteni az országos bizottságoknak.

Munkászavargások.

Budapest, június 19.

Brünnben, Prágában óriási munkászavargások fordultak elő.

A rendőrséget revolverrel, kövekkel támadták meg.

Számos rendőr megsebesült.

Erkel temetése.

Budapest, június 19.

Erkel Ferencz temetése tegnap impozáns volt.

A ravatálnál az opera és nemzeti színház tagjai gróf Zichy Géza és Mihalovits Ödön vezetése alatt jelentek meg.

A sírnál Nikolics Sándor, az elhunyt barátja beszélt.

Felsőszekerestő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyilvtér.

T. Weress Sándor p. t. jel. urnak

Kolozsvár.

Tessék állítólagos soraim után bíróságilag érvényt szererezni (ha ugyan vannak) követeléseimnek.

Most csak ennyit

Különbben az ügyet részemről befejezettnek nyilvánítom.

Kudu, 1893. június hó 17-én.

Szatmáry Károly,

köröz. jelölt.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

H i r d e t é s e k.

Sz. 270—1893. v. h.

564. (1—1)

Arverési hirdetmény.

A sz.-udvarhelyi kir. bírósági végrehajtó közölni teszi, hogy a szé-
kely-udvarhelyi kir. járásbíróságnak 2011—1893. polg. számu végzése által
a sz.-udvarhelyi „szolgaközség” intézetnek, képviselve ügyvéd Gyarmathy
Ferencz által, farkaslaki Hadnagy Dénes, Hadnagy Sándor, Tamás Viktoria
és Hegyi Anna ellen 150 frt tőke és járuléka iránti ügyben, alpereseknél
Farkaslaka községben összesen 420 frta becsült következő javai, ugymint:
Hadnagy Sándornál két ökör, fehér szőrű és szarvuak, Hadnagy Dénesnél
két ökör-tulok fehér szőrűek és szarvuak, 3 évesek, ezen ingók Farkaslaka
község házában 1893. évi július hó 6-án délelőtt 9 órakor nyil-
vanos árverésen el fognak adni, melynél az egyes javak vételárán az on-
nal fizetendő, esetleg a becsáron alul is a többlet igérőknek el fognak adni.
Az árverési feltételek a bírósági végrehajtónál megtekinthetők. Ezuttal
felhívjuk mindazok, kik a lefoglalt javak iránt elsőbbségi jogokat érvé-
nyesíthetnek, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig,
habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtóhoz nyújtsák be, mert
különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár fő-
kösségére fognak utasítani.

A székel-udvarhelyi bírósági végrehajtótól.

Sz.-Udvarhelyt, 1893. évi június hó 13-án.

BIRÓ SÁNDOR a. k.,
kir. végrehajtó.

Pályázati hirdetés.

Az „Első magy. engedélyezett árverési csarnok”-ban folyó
évi július hó 1-ére

egy árverési biztos állásra

ezennel pályázat nyitattik.

Évi fizetés 600 frt.

Pályázati határidő folyó hó 28-ika.

A nagymélt. m. kir. keresked. Minister úr rendelete folytán
minden árverési biztos állásért a kir. adóhivatalnál 2000 frt biz-
tosíték teendő le.

Bővebb felvilágosítás a hiv. órák alatt az árverési csarnok-
ban kapható.

Együttal felhívjuk az enged. okmány 5. §-a értelmében
mindazok, kik a távozó árverési biztos úr ellen árver. biztos
minőségéből kifolyólag igényt támaszthatni vélnék, ezen igényüket
folyó évi Október hó 1-ig Dr. Ferencz Ákos ministeri
biztos urhoz jelentésk be.

Kolozsvárt, 1893. évi június hó 16-án.

567. (1—2)

Első magy. enged. Árverési Csarnok.

Sz. 2841—1893.

úkr.

566. (1—1)

Arverési hirdetményi kivonat.

A b.-hunyadi kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, közölni
teszi, hogy a kalotaszegi takarékpénztár végrehajtónak Kolgya Szi-
mion hagyaték végrehajtást szenvedő elleni 84 frt tőke követelés és já-
ruléka iránti végrehajtási ügyében, a b.-hunyadi kir. járásbíróság területén
levő m.-gy.-monostori 214. sz. tjkvben foglalt A I. 1—2. sz. alatti ingat-
lanokra 329 frt kiküldési árban ezennel az árverést elrendelte és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi Augusztus hó 19-ik napján dél-
előtti 10 órakor M.-Gy.-Monostor községében, a község házában megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alól is el fog adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 100%-át
kézpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-
ter rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek
a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

A kir. járásbíróság telekkönyvi hatóságától.

B.-Hunyadon, 1893. évi május hó 29-én.

VÉGH JÓZSEF,
kir. albiró.

80 köbméter

faragott tölgyfa

különböző méretekben

eladó.

Megvétel végett értekezhetni Deésen,
Demeter Béla üzletében.

569. (1—2)

Eladó 370 Hectoliter bor.

70 Hecto 1891-beli kitűnő asztali bor,
70 Hectos hordóban.

300 Hecto 1892-beli 1-ső osztályu szinbor,
182, 70 és 69 Hectos hordókban.

A többi apró hordókban.

Az összes bor egyik Hegyalja legnagyobb bortermelő urnak
placéjében van.

Mustrával szolgál a tulajdonos:

Szíves tudomásul.

Üzletemben a következő árak mellett kaphatók a következő borok:

7 deciliter „Sauvignon” 1885-beli, üveg nélkül 1 f. 20 kr.	
7 „ „ „Sauvignon” 1888-beli, „ „ 90 kr.	
7 „ „ „Carbenet” 1885-beli, „ „ 70 kr.	
1 liter Rizling „ „ 50 kr.	
1 „ „ „Krakkói 1-ső oszt. szinbor „ „ 50 kr.	
1 „ „ „Rácürmös édes „ „ 60 kr.	
1 „ „ „Rácürmös „ „ 50 kr.	
1 „ „ „Carbenet „ „ 50 kr.	
1 „ „ „Magyar-igeni szinbor „ „ 40 kr.	

Különösen felhívom a n. 6. közönség becses figyelmét
m.-igeni szinboromra, melynek litere csak 40 kr.
Ugyazintén kis-üstös seprő- és szilva-pálinkáimra.

Kiváló tiszteltelt:

WALTON EDUÁRD,

(Kolozsvárt, főter, Br. Jókai ház)

A literes és 7 decziliteres 10 krba, a fél literes üvegek
5 krba számítottak és úgy vételnek vissza.

568. (1—4)

„Pánczélcsehi takarékpénztár részv. társaság”

közölni teszi, hogy

betéteket 6% mellett fogad el
kamatozásra,

és ezen %-ot nagyobb összegnél előre kikötött hosszabb
időre megegyezés szerint felemeli.

A részvénytársaság üzletköre:

- 1) Betétek kamatozás végetti elfogadása.
- 2) Előlegezési üzlet.
- 3) Kölcson adás ingatlanokra és személyi hitelre.
- 4) Váltó-, le- és viszeszámitolási üzlet.

Pánczélcseh, 1893. június hó.

512. (3—2)

Az igazgatóság.

A Benigni palotában

4 bolt helyiség

azonnal, vagy október hó 1-sőtől kezdve

jutányos árban kiadó.

Alkalmos kávéháznak is.

Ugyanott egy fűszer-üzlet teljes
(álvány) berendezése eladó.

Értekezhetni felőle Bojádi Sándor fűszer-üzletében

Kolozsvárt.

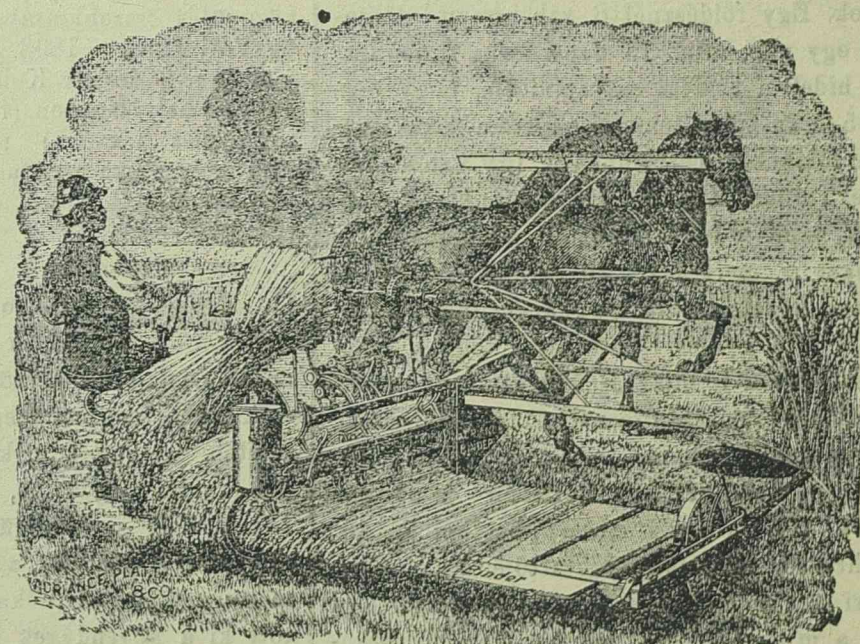
565. (1—10)

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

Alkotmány-utca 31. szám. — Váci-körut sarok.

Kizárólagos képviselője:

Adriance Platt & Co. newyorki gyár
Fűkaszáló- és Arató-gépeinek.

Ajánlja szabadalmazott kaszáló- és arató-gépeit:

legjobb és legolcsóbb fűkaszálókat, legjobb és leg-
olcsóbb marokrakó arató-gépeit. Legolcsóbb köny-
nyű kéveköti arató-gépeit, mely a nyíregyházi versenyen
1-ső díjat nyert.

Képes gépárjegyzéket kívánatra bérmentve bárkinek küldünk.

A magyar kir. államvasutak gépgyárának
szövetkezeti képviselőisége.

Ajánlja becses tagjainak ezen gyár legjobb hírnevű

Gőzcséplő készleteit.
Mindennemű gazdasági gépeket.

A magyar kir. műegyetem által kintőnek ítelt és a földmivelés-
ügyi magyar kir. miniszterium által ajánlott

„Budapest” permetező ára darabonként 15 frt
50 kr. csomagolással.

Szabadalmazott „Azurin” 1 frt 50 kr.
jegyzes kilója

Eredeti Vermorel-féle francia gyártmányu

„Eclair” permetező ára 20 és fél frt darabon-
ként, csomagolás 50 kr.

Megrendelési cím:

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Bpest, Alkotmány-utca 31.

454. (9—30)

Zacherlin.

Kapható Kolozsvárt Misselbacher J. B., Gergely Ferencz, Kónya
Sándor, Pap Ernő, Kovács P. fia, Adler Samu, Barcsay Manó, Bojádi
Sándor, Bokros Adám, Boskovics József, Bréver János, Flóra Gyula,
Hirschfeld Sándor, Haraszthy Jenő, Havas Armin, Maruán Bogdán,
Moldován József, Papp Kristóf, Páldovay Lajos, Ifj. Pere István, Som-
lyai István, Taub Nathan, Veisz József Ifj. Vikor Gergely, Wolff János
és Wertheimer Vilmos uraknál. — Bánffyújnyadon Schweiger Ferd.
J. Bekés és Sopke és Verecsk. — M.-Gy. Monostoron Schulz Lajosnál.
Szamosújváron Lengyel Ödön és László Kristóf. — Tordán Kovrig
János Bernard és Polányi Gajdó Rob. Karácsony és Pitterich Velcs
Samu és fia Soós Károly és Schuster György uraknál. — Ezen kívül
majdnem minden nagyobb üzletben.

381. (5—12)